

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาการรับรู้และพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของครอบครัวในชนบท กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เดี่ยวเด็กปฐมวัยที่มารับบริการที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเป้า ครอบครัวละ 1 คน ซึ่งสามารถเก็บข้อมูลได้ทั้งหมด จำนวน 75 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นแสดงด้วยตารางประกอบการบรรยาย ดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเด็กปฐมวัยและผู้เดี่ยวเด็ก
- ส่วนที่ 2 ข้อมูลการรับรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของครอบครัวในชนบท
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของครอบครัวในชนบท

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเด็กปฐมวัยและผู้ดูแลเด็ก
 ตารางที่ 1 ลักษณะทางประชากรของเด็ก

ลักษณะ	จำนวน (N = 75 คน)	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 3 ปี	22	29.3
3 – 6 ปี	46	61.3
มากกว่า 6 ปี	7	9.3
	อายุเฉลี่ย 4 ปี 2 เดือน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1 ปี 5 เดือน	
เพศ		
หญิง	43	57.3
ชาย	32	42.7
โรคประจำตัว		
ไม่มี	63	84.0
มี	12	16.0
บุตรคนที่		
1	40	53.3
2	30	40.0
3	4	5.3
4 หรือมากกว่า	1	1.3

จากตารางที่ 1 พบร่วมกับเด็กปฐมวัย ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 3 – 6 ปี คิดเป็นร้อยละ 61.3 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.3 ไม่มีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 84 และเป็นบุตรคนที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 53.3

ตารางที่ 2 ลักษณะทางประชารชน์ของผู้เด็กดู

ลักษณะ	จำนวน (N = 75 คน)	ร้อยละ
เพศ		
- หญิง	65	86.7
- ชาย	10	13.3
อายุ		
- วัยรุ่นตอนปลาย (18-21 ปี)	5	6.7
- วัยผู้ใหญ่ (21-40 ปี)	51	68.0
- วัยกลางคน (40-60 ปี)	16	21.3
- วัยชรา (60 ปีขึ้นไป)	3	4.0
	อายุเฉลี่ย 36.31	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.26
สถานภาพสมรส		
- คู่	64	85.3
- หม้าย	6	8.0
- หย่า	3	4.0
- แยก	1	1.3
- โสด	1	1.3
ระดับการศึกษา		
- ประถมศึกษาปีที่ 4 หรือต่ำกว่า	32	42.7
- ประถมศึกษาปีที่ 6	20	26.7
- มัธยมศึกษาตอนต้น	10	13.3
- มัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวศึกษา	11	14.7
- ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	2	2.7

ตารางที่ 2 (ต่อ) ลักษณะทางประชารักษ์ของผู้เดียงดู

ลักษณะ	จำนวน (N = 75 คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
- รับจ้าง	45	60.0
- เกษตรกร	19	25.3
- ค้าขาย	5	6.7
- แม่บ้าน	4	5.3
- รับราชการ	2	2.7
ความสัมพันธ์กับเด็ก		
- มารดา	53	70.7
- ญาติ	16	21.3
- บิดา	6	8.0
ระยะเวลาในการเดียงดู		
เฉลี่ย 3.97	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42	
จำนวนบุตร		
- มี 2 คน	41	54.7
- มี 1 คน	24	32.0
- มี 3 คนหรือมากกว่า	9	12.0
- ไม่มีบุตร	1	1.3
รายได้ของครอบครัวต่อเดือน		
- ต่ำ (น้อยกว่า 5,000 บาท)	66	88.0
- ปานกลาง (5,000-15,000 บาท)	6	8.0
- สูง (มากกว่า 15,000 บาท)	3	4.0

ตารางที่ 2 (ต่อ) ลักษณะทางประชารของผู้เด็กดู

ลักษณะ	จำนวน (N = 75)	ร้อยละ
ลักษณะของครอบครัว		
- ขยาย	38	50.7
จำนวนสมาชิกเฉลี่ย 4.68	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42	
- เดี่ยว	37	49.3
จำนวนสมาชิกเฉลี่ย 3.68	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51	
ถือ/ความรู้ในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก		
- เคยได้รับนานๆครั้ง	54	72.0
- ไม่เคยได้รับ	15	20.0
- เคยได้รับเป็นประจำ	6	8.0
ประเภทสื่อที่ได้รับ		
- หนังสือ/คู่มือ		
ได้รับ	57	76.0
ไม่ได้รับ	3	4.0
- คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข		
ได้รับ	20	26.67
ไม่ได้รับ	40	53.30
- โทรศัพท์		
ได้รับ	6	8.0
ไม่ได้รับ	54	72.0
- หนังสือพิมพ์		
ได้รับ	1	1.33
ไม่ได้รับ	59	78.7
- วิทยุ		
ได้รับ	1	1.33
ไม่ได้รับ	59	78.7

ตารางที่ 2 (ต่อ) ลักษณะทางประชารักษ์ของผู้เดียงดู

ลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ
	(N = 75 คน)	
แนวความคิดและการปฏิบัติ		
เกี่ยวกับการอบรมและเดียงดูเด็ก		
- ประสบการณ์ในอดีต	54	72.0
- สังเกตพฤติกรรมจากบุคคลรอบข้าง	31	41.3
- อื่น ๆ (คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่)	8	10.7
สาธารณสุข, อ่านหนังสือ, ดูโทรทัศน์		

จากตารางที่ 2 พนวจ ผู้เดียงดูเด็กปฐมวัยของครอบครัวในชนบทส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 86.7 ส่วนใหญ่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ช่วงอายุ 21 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 68 รองลงมาอยู่ในวัยกลางคน ช่วงอายุ 40 - 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.3 และอยู่ในวัยชราอายุ 60 ปีขึ้นไปเพียงร้อยละ 4 สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่เต็งงานอยู่ด้วยกันเป็นคู่ คิดเป็นร้อยละ 85.3 รองลงมาหม้าย คิดเป็นร้อยละ 8 และแยกกันอยู่น้อยที่สุดเพียงร้อยละ 1.3 ระดับการศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำ คือระดับประถมศึกษาปีที่ 4 หรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 42.7 และรองลงมาจ忙ระดับประถมศึกษานี้ ที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 26.7 มีจบระดับป्रิมี่วูตรหรือเทียบเท่าเพียง 2 รายเท่านั้น ในเรื่องของอาชีพ ส่วนใหญ่มีอาชีพ รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 25.3 มีอาชีพรับราชการน้อยคิดเป็นร้อยละ 2.7 ลักษณะความสัมพันธ์กับเด็กส่วนใหญ่เป็นมารดา คิดเป็นร้อยละ 70.7 ระยะเวลาการเดียงดูเฉลี่ย 3.97 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42 มีจำนวนบุตรส่วนใหญ่ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมา 1 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ไม่มีบุตรน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.3 ในเรื่องของรายได้ครอบครัว ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในระดับต่ำ น้อยกว่า 5,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 88 ลักษณะครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวขยาย คิดเป็นร้อยละ 50.7 จำนวนสมาชิกเฉลี่ย 4.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42 ส่วนการได้รับสื่อหรือความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ส่วนใหญ่ได้รับนาน ๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.0 ไม่เคยได้รับเลย ร้อยละ 20 เคยได้รับเป็นประจำเพียงร้อยละ 8.0 ประเภทสื่อที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นหนังสือหรือคู่มือ คิดเป็นร้อยละ 76 รองลงมาเป็นคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลหรือสถานีอนามัยร้อยละ 26.67 สื่อที่ໄດ้รับน้อยที่สุดคือวิทยุกับหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 1.3 และส่วนใหญ่ผู้เดียงดูมีแนวความคิดและการปฏิบัติเกี่ยวกับการเดียงดูเด็กโดยอาศัยประสบการณ์ในอดีต คิดเป็นร้อยละ 72

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการรับรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของครอบครัวในชนบท

ตารางที่ 3 การรับรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกาย

พัฒนาการด้านร่างกาย	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		ไม่เห็นด้วยเลย
	มาก	มาก	ปานกลาง	น้อย	ด้วยเลย				
1. การที่ให้เด็กได้เล่นออกกำลังกาย เช่น การเดิน การวิ่ง การถีบจักรยาน เป็นการพัฒนาความแข็งแรงของร่างกาย	33 (44.0)	10 (13.3)	32 (42.7)	-	-				
2. การวัดภาพระยะที่ การตัดกระดาษ การปันดินน้ำมัน เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้มือ	34 (45.3)	15 (20)	24 (32)	2 (2.7)	-				
3. พ่อแม่ผู้ปกครองควรฝึกให้เด็กรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ครบถ้วน ชนิด เช่น เนื้อสัตว์ไข่ผักผลไม้	61 (81.3)	9 (12.0)	5 (6.7)	-	-				
4. การพาเด็กไปปิจิคัชชีนตามกำหนด ที่เป็นประจำเป็นสิ่งที่ไม่ทำเป็น	-	-	-	-	75 (100)				
5. เด็กไม่จำเป็นต้องมีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอ	-	-	-	-	75 (100)				

จากตารางที่ 3 พนวณ ผู้เดียวคูมีการรับรู้เกี่ยวกับการที่ให้เด็กได้เล่นออกกำลังกาย เช่น การเดิน การวิ่ง การถีบจักรยาน เป็นการพัฒนาความแข็งแรงของร่างกาย ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 44 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 42.7 เห็นด้วยมากร้อยละ 13.3 การรับรู้ในการวัดภาพระยะที่ การตัดกระดาษ การปันดินน้ำมัน เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้มือ ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 45.3 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 32 และเห็นด้วยน้อยต่ำสุดร้อยละ 2.7 การรับรู้ในการที่พ่อแม่ผู้ปกครองควรฝึกให้เด็กรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ครบถ้วนชนิด ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 81.3 รองลงมาเห็นด้วยมากร้อยละ 12 และเห็นด้วยปานกลางร้อยละ 6.7 ส่วนการรับรู้ในเรื่องของการพาเด็กไปปิจิคัชชีนตามกำหนดเป็นประจำเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น และการที่เด็กไม่จำเป็นต้องมีเวลาพักผ่อนอย่างเพียงพอส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยเลย ร้อยละ 100 เท่ากัน

ตารางที่ 4 การรับรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม

พัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม	เห็นด้วย		เห็นด้วย		ไม่เห็น	
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ด้วยเดียว	
1. การฝึกให้เด็กรู้จักการแบ่งปันสิ่งของที่มีอยู่ให้กับเด็กอื่นหรือบุคคลอื่นที่ไม่มีเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น	-	2 (2.7)	1 (1.3)	2 (2.7)	70 (93.3)	
2. การสอนเรื่องเพศแก่เด็ก เช่น เพศหญิง เพศชาย เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น	3 (4.0)	6 (8.0)	3 (4.0)	2 (2.7)	61 (81.3)	
3. พ่อแม่ผู้ปกครองควรปล่อยให้เด็กดูแบบอย่างการแสดงกริยาคำว่าร้าวไม่สุภาพในโทรศัพท์	-	1 (1.3)	-	3 (4.0)	71 (94.7)	
4. พ่อแม่ผู้ปกครองควรส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสได้ฟังเพลง เล่นดนตรีเป็นประจำ เพื่อการพัฒนาอารมณ์ของเด็ก	30 (40)	11 (14.7)	33 (44)	1 (1.3)	-	
5. การวิพากษ์วิจารณ์เด็กและการต่อว่าเด็กหรือการลงโทษเด็กอย่างรุนแรงมีผลกระทบต่อพัฒนาการทางด้านอารมณ์ของเด็ก	35 (46.7)	18 (24.0)	17 (22.7)	2 (2.7)	3 (4.0)	

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้เลี้ยงดูมีการรับรู้เกี่ยวกับการฝึกให้เด็กรู้จักการแบ่งปันสิ่งของที่มีอยู่ให้กับเด็กอื่นหรือบุคคลอื่นที่ไม่มีเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยสูงร้อยละ 93.3 รองลงมาเห็นด้วยมากและเห็นด้วยน้อยร้อยละ 2.7 เท่ากัน เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 1.3 การรับรู้การสอนเรื่องเพศแก่เด็ก เช่น เพศหญิง เพศชาย เป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยร้อยละ 81.3 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 8.0 และเห็นด้วยน้อยต่ำสุดร้อยละ 2.7 การรับรู้ในการที่พ่อแม่ผู้ปกครองควรปล่อยให้เด็กดูแบบอย่างการแสดงกริยาคำว่าร้าวไม่สุภาพในโทรศัพท์ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 94.7 รองลงมาเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 3 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 1.3 ส่วนการรับรู้ในการที่พ่อแม่ผู้ปกครองควรส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสได้ฟังเพลง เล่นดนตรีเป็นประจำ เพื่อการพัฒนา

อารมณ์ของเด็ก ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 44 รองลงมาเห็นด้วยมากร้อยละ 40 และเห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 1.3 และการรับรู้ในการวิพากษ์วิจารณ์เด็ก การต่อว่าเด็ก หรือการลงโทษเด็กอย่างรุนแรงว่าจะมีผลกระทบต่อพัฒนาการทางด้านอารมณ์ของเด็ก ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 46.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 24 และเห็นด้วยน้อยที่สุด ร้อยละ 2.7

ตารางที่ 5 การรับรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา

พัฒนาการด้านภาษา	เห็นด้วยมากที่สุด		เห็นด้วยมาก		เห็นด้วยปานกลาง		เห็นด้วยน้อย		ไม่เห็นด้วยเลย
	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยน้อย	ปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็น				
1. พ่อแม่ผู้ปกครองควรลดและทำเป็นไม่สนใจเวลาที่เด็กพูดไม่รู้หรือใช้ภาษาไม่ถูกต้อง	-	-	2	-	73	(2.7)	(97.3)		
2. การให้โอกาสเด็กในการพูดหรือเข้าใจภาษา เช่น การฝึกหัดพูดและเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ การเด่นนิทานแล้วถามตอบเป็นการพัฒนาทางด้านภาษาแก่เด็ก	43	15	16	-	1	(57.3)	(20)	(21.3)	(1.3)
3. การชุมชนเด็กเมื่อเด็กเริ่มพูดภาษาได้ถูกต้องเป็นสิ่งที่ควรทำ	53	17	5	-	-	(70.7)	(22.7)	(6.7)	
4. การพูดกับเด็ก การให้เด็กได้ฟังเสียงต่าง ๆ เช่น เสียงเพลง เป็นการพัฒนาทางด้านภาษาแก่เด็ก	36	17	20	1	1	(48.0)	(22.7)	(26.7)	(1.3) (1.3)
5. การจัดทำหนังสือให้เด็ก เช่น นิทาน การอุทุน นิตยสารที่มีภาพสี สวย ๆ ให้เด็กเป็นหน้าที่ครูทำแทนนั้น	9	3	12	5	46	(12.0)	(4.0)	(16.0)	(6.7) (61.3)

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้เดียงคุณมีการรับรู้ “ไม่เห็นด้วยสูง” ในการที่ “พ่อแม่ผู้ปกครองควรลดและทำเป็นไม่สนใจเวลาที่เด็กพูดไม่รู้หรือใช้ภาษาไม่ถูกต้อง” ร้อยละ 97.3 เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 2.7 การรับรู้เกี่ยวกับการให้โอกาสเด็กในการพูดหรือเข้าใจภาษา เช่น การฝึกหัดพูดและเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ การเด่นนิทานแล้วถามตอบเป็นการพัฒนาทางด้านภาษาแก่เด็ก ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 57.3 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง 21.3 “ไม่เห็นด้วยเลยน้อยที่สุด” ร้อยละ 1.3 การรับรู้เกี่ยวกับการชุมชนเด็กเมื่อเด็กเริ่มพูดภาษาได้ถูกต้องเป็นสิ่งที่ควรทำ ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 70.7 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 22.7 เห็นด้วยปานกลางร้อยละ 6.7 ส่วนการรับรู้เกี่ยวกับการพูดกับเด็ก การให้เด็กฟังเสียงต่าง ๆ เช่น เสียงเพลงว่าเป็นการพัฒนาทางด้านภาษาแก่เด็ก ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 48 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 26.7

เห็นด้วยน้อยและไม่เห็นด้วยเลยต่ำที่สุด ร้อยละ 1.3 และการรับรู้เกี่ยวกับการจัดทำหนังสือให้เด็ก เช่น นิทาน การ์ตูน นิตยสารที่มีภาพสีสวยงาม ฯ ให้เด็กเป็นหน้าที่ครูเท่านั้น ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 61.3 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 16 เห็นด้วยมาก ร้อยละ 4

ตารางที่ 6 การรับรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดและสติปัญญา

พัฒนาการด้านความคิดและสติปัญญา	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วยเลย
1. พ่อแม่ผู้ปกครองควรสอนให้เด็กรู้จักการนับเลขบวกเลขง่าย ๆ ได้	48 (64)	17 (22.7)	10 (13.3)	-	-
2. เมื่อพูดเห็นสิ่งแปลกลใหม่ ๆ ควรซึ้งให้เด็กดูและอธิบายให้กับเด็ก	42 (56.0)	21 (28.0)	11 (14.7)	-	1 (1.3)
3. การที่ให้เด็กมีโอกาสเล่นเกมส์การ์ฟิกให้เด็กรู้จักใช้สมอง เช่น เล่นเกมส์หารูปมาตต์อกัน หรือเล่นเกมส์ทายอะไรมีอยู่ เป็นการพัฒนาทางด้านความคิดและสติปัญญา	45 (60.0)	20 (26.7)	10 (13.3)	-	-
4. การลงโทษเด็กอย่างรุนแรง ควรค่าward ถ้าเด็กเวลาที่เด็กทำอะไรไม่ได้ เป็นการพัฒนาทางด้านความคิดและสติปัญญา	-	-	7 (9.3)	1 (1.3)	67 (89.3)
5. การที่เด็กมีเครื่องเล่นมากมาย เด้มห่องไปหมดและปล่อยให้เด็กเล่นตามลำพังเป็นการพัฒนาด้านสติปัญญาของเด็ก	7 (9.3)	2 (2.7)	31 (41.3)	8 (10.7)	27 (36.0)

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้เดียงศูนย์การรับรู้ว่าพ่อแม่ผู้ปกครองควรสอนให้เด็กรู้จักการนับเลขบวกเลขง่าย ๆ ได้ ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 64 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 22.7 และเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 13.3 การรับรู้เมื่อพูดเห็นสิ่งแปลกลใหม่ ๆ ควรซึ้งให้เด็กดูและอธิบายให้กับเด็ก ส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 56 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 28 และไม่เห็นด้วยเลยต่ำสุด ร้อยละ 1.3 การรับรู้ในการที่ให้เด็กมีโอกาสเล่นเกมส์ การ์ฟิกให้เด็กรู้จักใช้สมอง เช่น เล่นเกมส์หารูปมาตต์อกัน หรือเล่นเกมส์ทายอะไรมีอยู่ เป็นการพัฒนาด้านความคิดและ

สติปัญญาส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 60 รองลงมาเห็นด้วยมาก ร้อยละ 27 และเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 13.3 ส่วนการรับรู้ว่าการลงโทษเด็กอย่างรุนแรง การคุด่าวกล่าวเด็กเวลาที่เด็กทำอะไรไม่ได้ เป็นการพัฒนาด้านความคิดและสติปัญญา ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยเลย ร้อยละ 89.3 รองลงมาเห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 9.3 และเห็นด้วยน้อยร้อยละ 1.3 และการรับรู้ในการที่เด็กมีของเล่นมากมายเต็มห้องและปล่อยให้เด็กเล่นตามลำพังเป็นการพัฒนาด้านสติปัญญาของเด็ก ส่วนใหญ่เห็นด้วยปานกลาง ร้อยละ 41.3 รองลงมาไม่เห็นด้วยเลย ร้อยละ 36 และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 2.7

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยของครอบครัวในชนบท
ตารางที่ 7 พฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านร่างกาย

พัฒนาการด้านร่างกาย	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ไม่เคย	ไม่มีเหตุการณ์
	ประจำ	บางครั้ง	ปฏิบัติ	ให้ปฏิบัติ
1. ท่านได้นำบุตรหลานของท่านไปออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างแข็ง เข่น การเดิน การวิ่งเล่น การถือจักรยาน การโยนballเป็นประจำสม่ำเสมอ โดยอยู่ในความดูแลของท่าน	8 (10.7)	60 (80.0)	7 (9.3)	-
2. ท่านได้ฝึกสอนให้บุตรหลานของท่านในการวางแผน ระยะสี ลักษณะต่าง ๆ เป็นประจำ	24 (32.0)	40 (53.3)	8 (10.7)	3 (4.0)
3. ท่านเคยจัดหาอุปกรณ์ที่ส่งเสริมให้บุตรหลานได้ใช้มือ เข่น จัดหา ดินสอ สี สมุดวาดภาพระยะสี ดินน้ำมัน ให้บุตรหลานได้เล่นตามความพอดีเสมอ	23 (30.7)	49 (65.3)	3 (4.0)	-
4. ท่านได้ให้บุตรหลานของท่านรับประทานอาหารเช้าเป็นประจำทุกวัน	60 (80.0)	15 (20.0)	-	-
5. ท่านฝึกให้บุตรหลานของท่านเข้านอนแต่หัวค่ำและตื่นเช้าเป็นประจำทุกวัน	38 (50.7)	21 (28.0)	15 (20.0)	1 (1.3)

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้เดียงศุภได้มีการปฏิบัติในการนำบุตรหลานไปออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาอย่างแข็ง เข่น การเดิน การวิ่งเล่น การถือจักรยาน หรือการโยนballเป็นประจำสม่ำเสมอ โดยอยู่ในความดูแล ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 80.0 รองลงมาปฏิบัติประจำร้อยละ 10.7 และไม่เคยปฏิบัติเลยร้อยละ 9.3 การปฏิบัติในเรื่องของการฝึกสอนบุตรหลานในการวางแผน ระยะสี ลักษณะต่าง ๆ ส่วนใหญ่ปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 53.3 รองลงมาปฏิบัติประจำร้อยละ 32.0 และไม่มีเหตุการณ์ให้ปฏิบัติน้อยที่สุด ร้อยละ 4 การปฏิบัติในเรื่องของการจัดหาอุปกรณ์ที่ส่งเสริมให้หลานได้ใช้มือ เข่น จัดหา ดินสอ สี สมุดวาดภาพระยะสี หรือดินน้ำมัน ให้บุตรหลานได้เล่นตามความพอดีเสมอ ส่วนใหญ่ปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 65.3 รองลงมาปฏิบัติ

ประจำ ร้อยละ 30.7 และไม่เคยปฏิบัติเลย ร้อยละ 4 ส่วนการปฏิบัติในการให้น้ำบริโภคประจำวันอาหารเช้านั้นเป็นประจำทุกวัน ส่วนใหญ่ปฏิบัติประจำ ร้อยละ 80.0 ปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 20.0 และการฝึกให้เด็กเข้าอน墩เต่าหัวค้า และตื่นเช้าเป็นประจำทุกวัน ส่วนใหญ่ปฏิบัติประจำ ร้อยละ 50.7 รองลงมาปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 28 และไม่มีเหตุการณ์ให้ปฏิบัติน้อยที่สุด ร้อยละ 1.3

ตารางที่ 8 พฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม

พัฒนาการด้านอารมณ์และสังคม	ปัจจัยบัติประจำ	ปัจจัยบัติบางครั้ง	ไม่เคย	ไม่มีเหตุการณ์
			ปัจจัยบัติ	ให้ปัจจัยบัติ
1.ท่านมักแสดงความรักกับบุตรหลานโดยการสัมผัสโอบกอดบุตรหลานท่านเป็นประจำสม่ำเสมอ	64 (85.3)	11 (14.7)	-	-
2.เมื่อบุตรหลานของท่านแสดงอาการโกรธอย่างรุนแรงร้องไห้เสียงดังและนอนเกลือกกลึงกับพื้นท่านจะปล่อยบุตรหลานไว้ท่าน เช่นนั้น	2 (2.7)	21 (42)	42 (56.0)	10 (13.3)
3.เมื่อบุตรหลานท่านมีปัญหาและร้องไห้ท่านจะปล่อยให้บุตรหลานไว้ เช่นนั้นเพื่อให้บุตรหลานหายเครีย หรือหายใจด้วยตนเอง	3 (4.0)	25 (33.3)	46 (61.3)	1 (1.3)
4.ท่านมักจะเปิดโอกาสหรือพาบุตรหลานของท่านไปเข้าสังคมกับบุคคลอื่น เช่น เด็กวัยเดียวกัน เพื่อนบ้านเป็นประจำสม่ำเสมอ	29 (38.7)	42 (56.0)	4 (5.3)	-
5.เมื่อเด็กมีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนร่วมเดียวกัน และทุบตีกันท่านมักจะไม่สนใจ	1 (1.3)	5 (6.7)	55 (73.3)	14 (18.7)

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้เดียงศูนย์ได้มีการแสดงความรักกับบุตรหลานโดยการสัมผัสโอบกอดบุตรหลาน ส่วนใหญ่ปัจจัยบัตติประจำ ร้อยละ 85.3 รองลงมาปัจจัยบัตติบางครั้ง ร้อยละ 14.7 เมื่อบุตรหลานแสดงอาการโกรธอย่างรุนแรง ร้องไห้เสียงดัง และนอนเกลือกกลึงกับพื้นจะปล่อยบุตรหลานไว้ เช่นนั้น ส่วนใหญ่ไม่เคยปัจจัยบัตติเลย ร้อยละ 56.0 รองลงมาปัจจัยบัตติบางครั้ง ร้อยละ 28.0 ปัจจัยบัตติประจำน้อยที่สุด ร้อยละ 2.7 เมื่อบุตรหลานมีปัญหาและร้องไห้จะปล่อยบุตรหลานไว้ เช่นนั้นเพื่อให้บุตรหลานหายเครีย หรือโกรธด้วยตนเอง ส่วนใหญ่ไม่เคยปัจจัยบัตติเลย ร้อยละ 61.3 รองลงมาปัจจัยบัตติบางครั้ง ร้อยละ 33.3 ไม่มีเหตุการณ์ให้ปัจจัยบัตติ ร้อยละ 1.3 ส่วนในการเปิดโอกาสหรือพาบุตรหลานไปเข้าสังคมกับบุคคลอื่น เช่น เด็กวัยเดียวกันหรือเพื่อนบ้าน ส่วนใหญ่ไม่

การปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 56.0 รองลงมาปฏิบัติประจำ ร้อยละ 38.7 และไม่เคยปฏิบัติเลย ร้อยละ 5.3 และการไม่สนใจเมื่อเด็กมีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนวัยเดียวกัน และทุบตีกัน ส่วนใหญ่ไม่เคยปฏิบัติ ร้อยละ 73.3 รองลงมาไม่มีเหตุการณ์ให้ปฏิบัติ ร้อยละ 18.7 และปฏิบัติเป็นประจำน้อยที่สุด ร้อยละ 1.3

ตารางที่ 9 พฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา

พัฒนาการด้านภาษา	ปัจจัยบัตติ ประจำ	ปัจจัยบัตติ บางครั้ง	ไม่เคย ปัจจัยบัตติ	ไม่มีเหตุการณ์ ให้ปัจจัยบัตติ
	ประจำ	บางครั้ง	ปัจจัยบัตติ	ให้ปัจจัยบัตติ
1. ท่านมักจะเล่านิทานให้บุตรฟังและชักถามเพื่อให้บุตรหานตอบเสมอ	8 (10.7)	35 (46.7)	31 (41.3)	1 (1.3)
2. ท่านมักจะสอนให้บุตรหานรู้จักการพูดทักษะสวัสดีขอบคุณ บัญญากับผู้อื่นเสมอ	57 (76.0)	18 (24.0)	-	-
3. ท่านมักจะสนับสนุนให้บุตรหานของท่านได้รู้จักการอ่านโดยการจัดทรียอมหนังสือกอไก่ นิทาน การ์ตูน และหนังสือต่าง ๆ ให้บุตรหานสม่ำเสมอ	26 (34.7)	39 (52.0)	8 (10.7)	2 (2.7)
4. ท่านมักจะให้บุตรหานท่านดูรายการเด็กทางโทรทัศน์เป็นประจำเสมอเพื่อพัฒนาทางด้านภาษา	28 (37.3)	42 (56.0)	5 (6.7)	-
5. ท่านมักจะให้รางวัลหรือคำชมเชยเวลาที่บุตรหานของท่านอ่านหนังสือกอไก่ หรือเล่านิทานให้ฟังเสมอ	29 (38.7)	32 (42.7)	3 (4.0)	11 (14.7)

จากตารางที่ 9 พบว่า ผู้เลี้ยงดูได้มีการปัจจัยบัตติในการเล่านิทานให้บุตรหานฟังและชักถามเพื่อให้บุตรหานตอบเสมอ ส่วนใหญ่ปัจจัยบัตติบางครั้ง ร้อยละ 46.7 รองลงมาไม่เคยปัจจัยบัตติร้อยละ 41.3 ในการสอนให้บุตรหานรู้จักการพูดทักษะ สวัสดี ขอบคุณ บัญญากับผู้อื่น ส่วนใหญ่ปัจจัยบัตติประจำร้อยละ 76.0 รองลงมาปัจจัยบัตติบางครั้ง ร้อยละ 24.0 ในการสนับสนุนให้บุตรหานรู้จักการอ่าน โดยการจัดเตรียมหนังสือกอไก่ นิทาน การ์ตูน และหนังสือต่าง ๆ ให้บุตรหาน ส่วนใหญ่ปัจจัยบัตติบางครั้ง ร้อยละ 52.0 รองลงมาปัจจัยบัตติประจำ ร้อยละ 34.7 ไม่มีเหตุการณ์ให้ปัจจัยบัตติน้อยที่สุดร้อยละ 2.7 ส่วนการให้บุตรหานได้ดูรายการเด็กทางโทรทัศน์เป็นประจำเพื่อพัฒนาทางด้านภาษา ส่วนใหญ่ ปัจจัยบัตติบางครั้งร้อยละ 56.0 รองลงมาปัจจัยบัตติประจำ ร้อยละ 37.3 และไม่เคยปัจจัยบัตติเลยน้อยที่สุด ร้อยละ 6.7 และในการให้รางวัลหรือคำชมเชยเวลาที่บุตรหานอ่านหนังสือกอไก่ หรือเล่านิทานให้ฟังเสมอ ส่วนใหญ่ปัจจัยบัตติบางครั้ง ร้อยละ 42.7 รองลงมาปัจจัยบัตติประจำร้อยละ 38.7 และไม่เคยปัจจัยบัตติน้อยที่สุดร้อยละ 4.0

ตารางที่ 10 พฤติกรรมการส่งเสริมพัฒนาการด้านความคิดและสติปัญญา

พัฒนาการด้านความคิดและสติปัญญา	ปฏิบัติ	ปฏิบัติ	ไม่เคย	ไม่มีเหตุการณ์
	ประจำ	บางครั้ง	ปฏิบัติ	ให้ปฏิบัติ
1. เมื่อบุตรหลานของท่านมีเรื่องสงสัย หรือมีคำถามมาถามท่านท่านจะตอบคำ ตามและอธิบายให้บุตรเข้าใจด้วยความ เป็นเหตุเป็นผลเสมอ	37 (49.3)	33 (44.0)	1 (1.3)	4 (5.3)
2. ท่านมักจะสอนให้บุตรหลานเข้าใจ ความแตกต่างของวัตถุ เช่น ไข่ตุ่น เล็ก สูง เตี้ย หนาบาง เพื่อให้บุตรหลานเข้าใจ เสมอ	31 (41.3)	36 (48.0)	6 (8.0)	2 (2.7)
3. ท่านมักจะปล่อยให้บุตรหลานได้ดู โทรศัพท์โดยไม่ได้ชี้แนะนำหรืออธิบายให้ เด็กฟัง	4 (5.3)	56 (74.7)	14 (18.7)	1 (1.3)
4. ถ้าบุตรหลานของท่านโ้ออี้ ไม่สนใจ เวลาทำการบ้าน ท่านจะลงมือทำการบ้าน ให้เสมอ	-	9 (12.0)	46 (61.3)	20 (26.7)
5. ท่านมักจะสอนบุตรหลานของท่านให้ รู้จักรับนับเลข บวกเลขจ่าย ๆ ให้เด็ก เข้าใจเสมอ	35 (46.7)	32 (42.7)	7 (9.3)	1 (1.3)

จากตารางที่ 10 พบว่า ผู้เดี่ยวอยู่มีการปฏิบัติเมื่อบุตรหลานมีเรื่องสงสัยหรือมีคำถาม
มาถามท่าน ท่านจะตอบคำตาม และอธิบายให้บุตรเข้าใจด้วยความเป็นเหตุเป็นผลเสมอ ส่วนใหญ่
มีการปฏิบัติประจำร้อยละ 49.3 รองลงมาปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 44.0 และ ไม่เคยปฏิบัติเลยน้อยที่สุด
ร้อยละ 1.3 ใน การสอนบุตรหลานให้เข้าใจความแตกต่างของวัตถุ เช่น ไข่ตุ่น เล็ก สูง เตี้ย
หนาบาง เพื่อให้บุตรหลานเข้าใจเสมอ ส่วนใหญ่ปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 48.0 รองลงมาปฏิบัติ
ประจำ ร้อยละ 41.3 และ ไม่มีเหตุการณ์ให้ปฏิบัติน้อยที่สุด ร้อยละ 2.7 ส่วนการปล่อยให้บุตร
หลานได้ดูโทรศัพท์โดยไม่ได้ชี้แนะนำหรืออธิบายให้เด็กฟัง ส่วนใหญ่ปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 74.7
รองลงมาไม่เคยปฏิบัติ ร้อยละ 18.7 ปฏิบัติประจำ ร้อยละ 5.3 เมื่อบุตรหลานโ้ออี้ ไม่สนใจเวลา

ทำการบ้าน จะลงมือทำการบ้านให้เสมอ ส่วนใหญ่ไม่เคยปฏิบัติ ร้อยละ 61.3 รองลงมาไม่มีเหตุการณ์ให้ปฏิบัติ ร้อยละ 26.7 และปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 12.0 และการสอนนุตรหารานให้รู้จักการนับเลข นักเด็กง่าย ๆ ให้เด็กเข้าใจส่วนใหญ่ปฏิบัติประจำ ร้อยละ 46.7 รองลงมาปฏิบัติบางครั้ง ร้อยละ 42.7 และไม่เคยปฏิบัติเลย ร้อยละ 9.3